

Господи, към мен простри ръка
и укроти духът ми безпокоен;
за Тебе искам аз да съм достоен.
Служителя си, Господи, призри.

То вяра пак в душата ми вдъхни,
душа в тревоги земни уморена,
в минутното за вечното родена,
Ти пътя ѝ към него проясни.

В душата ми е демон нокти впил,
зъл демон на съмнение упорно,
и истината в нея угасил
со своето дихание тлетворно...

Пални отново в нея Твоя плам,
на истина да стане тя пак храм.

Ненчо
Славейков

Молитва

